

Serbest Vezin Şiir Yarışması Birincisi
Fehmi SALIK
Rumuz Çerağ

“NE MUTLU SANA” HACI BEKTAŞ

Dağ mı yükselirdi buncasına
Deniz mi giyinirdi bu lacivert mantoyu
Bu denli görkemli mi olurdu gökyüzü
Yeryüzü çiçek mi açardı böylesine
Bu asma fener
Orada sallanıp durmasa

Ya nasıl havalanırdı güvercin
Nasıl örerdi kozasını
İbrişim dokuyan böcek
Çiçekten çiçeğe uçan kelebek
Buncasına cümbüş
Buncasına renk
Bu ahenk
Armağan mı olurdu insanlığa
O asma fenerin ışığı olmasa

Anlamı mı kalırdı karıncanın
Arı nasıl dururdu bal’a
Nasıl pay ederdik adlarını
Kurda/kuşa
Yılana/çıyana
Nasıl don biçerdik
Sürünene, uçana
O asma fenerin aydınlığı olmasa

Vakta ki o yaratık
Dikeldi iki ayağı üstüne
O asma feneri emdi
Düşünmeyi öğrendi
“Ben insanım” dedi
Renk renk açtı
Kimi ‘kara’ya belendi
Kimi ak’a, sarıya
Renkleri saydı bir bir
Renkleri o asma fenerden aldı
Düşündü durdu
Bunlar olur muydu hiç
O asma fenerin sıcaklığı olmasa

Yıllarca, çağlarca düşündü
Adını koydu yıldızın, Ay’ın
Bu sıcaklığı
İşığı yayanın

(Devamı var.)

Adını koydu
 Bulutun, ovanın
 Denizin, dağın
 Karanlığın, aydınlığın
 Adını koydu

Sonra bölündü insanoğlu
 Kırılan bir cam bardağın
 Parçaları gibi dağıldı
 Kimi derviş oldu
 Kimi peygamber
 Ellerde asa
 Bir yanda paşa
 Bir yanda er
 Düşündü herkes
 En güzel yol aydınlık
 Ardından eklediler hemen
 En kötü olgu
 Düşüncede oluşan karanlık

Sıvadılar kolları tek tek
 Çektiler kılıçları
 Üstüne üstüne karanlığın
 Dil, din, mezhep
 Cinsiyet, renk ayrımı gözetmediler
 Bir Galile, bir Arşimet
 Bir Edison, bir Gandi
 Aydınlığına durdular insanlığın

Değişti insanın beyni
 Gelişti ışığı alınca
 Bir Gutenberg
 Bir Toriçelli
 Işık kaynağı oldular
 Çağlar boyunca

Ve de bir büyük ışık
 Bir güzel Pir
 Bir dolu bilge
 Bir ulu adam
 Güvercini ‘barış simgesi’ yapan
 Duruşu yoksul yanı
 Eşitlikçi/paylaşımçı
 Kadını “ana/bacı” bilen
 Sözcük duvarını Türkçe ören
 Adaletin mimarı
 Onu böyle tanır

(Devamı var.)

**Her atan yürek
Her düşünen ba
Onun adı
Hacı Bektaş**

**Çağlar nce
Karanlığı silen
Düşünce reten
Işık kaynağı olanlara
Selam gönderen
“Ne mutlu onlara” diyen
Iıktan bir adam**

**Ynm sana doėru
Yolum senin yolun
Asıl ne mutlu sana
Gnl yüce
Dili yüce
Yolu yüce
Büyük adam...**

SON